

Dosarul nr. 2ra-413/22
2-20088011-01-2ra-06042022

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) E. Culinca
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) A. Panov, I. Secrieru, L. Pruteanu

Î N C H E I E R E

04 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ceban Vasile,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea
Municipală de gestionare a Fondului Locativ nr. 21 (în proces de faliment)
împotriva lui Ceban Vasile cu privire la încasarea datoriei pentru energia termică,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2021,

c o n s t a ț ă :

La 24 aprilie 2020, ÎMGFL nr. 21 (în proces de faliment) a depus cerere de
chemare în judecată împotriva lui Ceban Vasile cu privire la încasarea datoriei
pentru energia termică.

În motivarea acțiunii, ÎMGFL nr. 21 (în proces de faliment) a menționat că
pârâtul Ceban Vasile este proprietarul apartamentului XXXXX.

La situația din 01 iulie 2020, Ceban Vasilev a acumulat o datorie la consumul
energiei termice în mărime de 7 653,42 de lei.

Reclamantul a solicitat încasarea de la Ceban Vasile a sumei de 7 653,42 de
lei cu titlu de datorie la consumul energiei termice.

Prin hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 17 februarie 2021, s-a
admis cererea de chemare în judecată depusă de ÎMGFL nr. 21 (în proces de
faliment).

S-a încasat de la Ceban Vasile în beneficiul ÎMGFL nr. 21 (în proces de
faliment) suma de 7 653,42 de lei cu titlu de datorie.

S-a încasat de la Ceban Vasile în beneficiul statului suma de 270 de lei cu
titlu de taxă de stat.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că apartamentului XXXXX mun. Chișinău aparține cu drept de proprietate lui Ceban Vasile este proprietarul.

La fel, instanța de fond a stabilit că pentru consumul energiei termice, până în luna iunie 2020, Ceban Vasile a acumulat o datorie în mărime de 7653,82 lei, aceasta fiind acceptată de proprietar în mod tacit, fără a fi contestată sau fără a depune în acest sens pretenții.

Ca urmare, instanța constatat că actele emise de reclamant prin intermediarul SRL „Info Bon”, inclusiv documentele de plată lunare, sunt în vigoare la moment și instanței nu i-au fost prezentate careva probe, care ar confirma incorectitudinea sau ilegalitatea acestora.

Deci, prima instanță a conchis că, pârâtul are obligația de a achita costul energiei termice livrate prin sistemul centralizat de încălzire în conformitate cu pct. 17, 18 și pct.8 - 8² al Anexei nr.7 la Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și ne comunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002.

Or, acest act normativ instituie obligația pârâtului de a achita și pentru cazul în care locuința este deconectată de la acest sistem, (fapt confirmat prin Actul privind deconectarea apartamentului/încăperii locuibile (încăperii nelocuibile) de la sistemul încălzirii din 29 septembrie 2003), cu instalarea sistemului autonom de încălzire, doar că achitarea energiei termice în acest caz este prevăzută în mărime procentuală din costul total a energiei termice livrate pentru apartament.

Prin prisma prevederilor enunțate mai sus, instanța a reținut că, chiar și în cazul debransării de la sistemul de încălzire centralizat, potrivit prevederilor menționate, este prevăzută o diferențiere a procentului de achitare la plata pentru energie termică -10% sau 5% din costul energiei termice, în dependență de anumite circumstanțe, precum: existența sau lipsa coloanelor de încălzire tranzitorii, existența sau lipsa subsolului sau etajului tehnic.

Obligația respectivă a pârâtului derivă și din faptul că locuința acestuia este plasată într-un bloc locativ multietajat cu mai multe alte locuințe, blocul de locuit fiind alimentat cu alte servicii locativ-comunale, iar pe timp de iarnă energia termică livrată prin intermediul sistemului centralizat de încălzire asigură funcționalitatea și accesibilitatea celorlalte servicii locativ- comunale livrate prin sistemele centralizate de servicii locativ-comunale, inclusiv și pentru locuința pârâtului.

Prin urmare, instanța a reiterat că, pârâtul nu și-a îndeplinit obligațiile privind plata serviciilor locativ-comunale (pentru energia termică) și, ca urmare, a constatat existența datoriei pârâtului la plata energiei termice, calculată pentru perioada aprilie 2017 – iunie 2020 în sumă de 7653,82 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2021, s-a respins apelul declarat de Ceban Vasile și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 17 februarie 2021.

La 21 martie 2022, Ceban Vasile a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin cvare a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești, cu admiterea cerinței privind excepția de tardivitate.

Recurentul Ceban Vasile, în motivarea recursului a invocat că la examinarea cauzei, instanțele de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, precum și faptul că au interpretat în mod eronat legea.

Recurentul a menționat că instanțele judecătorești au ignorat faptul că în apartamentul care-i aparține cu drept de proprietate, fiind la ultimul etaj, nu beneficiază de energia termică centralizată din anul 2001, fiind debransat cu acordul SA "Termocom" și ÎMGFL nr. 21, fapt indicat în Actul din 29 septembrie 2003.

La fel, a specificat că prin apartament nu tranzitează careva țevi cu agentul termic și apă.

Prin urmare, a invocat încălcarea de către instanțele de judecată a legislației și jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

Totodată, a invocat că instanțele ierarhic inferioare au dispus încasarea datoriei ce depășește termenul de prescripție de 3 ani, ignorând cerința privind aplicarea excepției de tardivitate.

La 06 aprilie 2022, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului copia recursului, fiind recepționat de către ÎMGFL nr. 21 la data de 11 aprilie 2022, conform avizului de recepție (f.d. 125).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 16 noiembrie 2021.

La data de 14 ianuarie 2022, instanța de apel a expediat în adresa părților decizia motivată a instanței de apel (f.d. 108), însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 21 martie 2022, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Ceban Vasile, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Ceban Vasile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Galina Stratulat